

enhver af de Bevillinger, som findes derpaa, saa vilde jeg vanskelig kunne have stemt for nogen Finantslov siden 1867. Thi alle de Finantslove, som vi have haat siden den Tid, have efter min Mening indeholdt Meget for Meget til vort Militærvæsen, ligesaa vel tillands som tilvands. Jeg har, som sagt, aldrig hørt Tale derom, og jeg tvivler endnu, om ærede Medlemmer ville vedkjende sig den ærede Ordførers Opfattelse paa dette Punkt, at man skal staa til Ansvar sammen med dem, som bære Skylden for denne eller hin Bevilling, der findes paa Finantsloven, naar man har stemt for selve Finantsloven. Hidtil har jeg ikke forstaaet rettere end, at, naar enten et Parti eller hele Folkethinget tager under alvorlig Overveelse, om det vil negte et Aars Finantslov, sker det af saakaldte stropolitiske Hensyn, af Hensyn til Regjeringen. (Ordføreren forlader Salen.) Det gaar mig idag, som det gik mig forleden Dag, at jeg skal savne den ærede Ordfører, som jeg hovedsagelig har ifinde at rette mine Bemærkninger til, men det skal i ethvert Fald ikke genere mig videre, og jeg skal ledsage ham med den Hilsen, at, tror han, at jeg skal gjøre Gjengjæld ved at forlade Salen, naar han udtaler Noget, som det maaske er mig mindre behageligt at høre, vil han ikke se sit Ønske opfyldt. Det er mig alifor interessant at høre, hvad den ærede Ordfører ved denne og hin Leilighed er istand til at fremføre under de Forhandlinger, vi føre. Naar man altsaa tager under Overveelse, om man vil negte en Finantslov, er det i Reglen af Hensyn til Regjeringen, idet man derved vil skabe den betydelige Banskæligheder eller overhovedet sætte den Politisk igjennem, som man vedkjender sig. Det er i alt Fald de Hensyn, der have ligget til Grund for de Afstemninger, som jeg har været med til, naar vi tidligere have negtet en Finantslov. Jeg har været med til 2 Gange at sige Nei til Finantslove i den Tid, jeg har været her. At man nu imidlertid ved at vedtage Finantsloven skulde have godkjendt enhver Bevilling, der staaar paa denne, er en Urimelighed, som jeg vil nedlægge en Protest imod, og som jeg hverken i denne Sal eller udenfor den vil høre. Denne Finantslov indeholder f. Ex. de saa meget omtalte 6 Kanoner, og det er ikke det Æneste, som jeg har imod den, der er meget mere, men det er nu ei af Hovedpunkterne. Som et andet Hovedpunkt kan jeg nævne Dyrtidstilslaget. Men det, jeg har mod Finantsloven, er unegtelig dog ikke af den Art, at jeg derfor skulde sige Nei til den. Der foreligger nemlig ikke for Diebliffet saadanne politiske Momenter, at jeg derfor skulde stemme mod den. Jeg maa maaske her til endnu knytte en Bemærkning angaaende Afstemningen over Finantsloven. Uagtet Krigs- og Marineministerernes Budgetter efter min Mening indeholde saa store Summer, at det efter den hele finantsielle Stil-

ling, vi indtage, og de Midler, vi raade over, er urimeligt, saa er der en Hovedmangel ved dem, som det er mærkeligt, at de saa krigs- og marinevenlige Medlemmer ikke have søgt at raade God paa. I Forbigaaende skal jeg bemærke, at samtidig med den omtalte nye Lære have vi ogsaa faaet nye Ord, man har nu Sønnevener — ja, der er jo mange Slags Venner i denne Verden, og man oplever mange besynderlige Ting. Jeg skulde, som sagt, meget have ønsket, at man ved denne Finantslov, som har saa mange krigs- og marinevenlige Venner i denne Sal — efter min Opfattelse mange for mange — ogsaa havde været i saa venlig ligeoverfor den menige Soldat at give ham et betydeligt Tilleg til hans Lønning. Det er jo den levende Del af vort Forsvar, og det var nok saa rimeligt, at man pleiede den istedetfor den døde Side af vort Forsvar. De kjende, mine Herrer, fra tidligere Tider, hvilke Kampe man har maattet føre for at faae Lønningerne forhøiede til 55 Ore om Dagen, men jeg tør dristig paastaa, at, uagtet Livsforholdene ere saadanne noget i Pris, saa er 55 Ore at byde den menige Soldat for Tiden en saa lav Lønning, at det er aldeles umuligt derfor at erholde en tilstrækkelig og fornøden Forpleining; men ikke desto mindre hører man ikke, at en eneste af de krigs- og marinevenlige Herrer have et Ord tilovers derfor eller et Forslag at gjøre i saa Henseende, og da jeg naturligvis ikke kunde gjøre mig noget Haab om at sætte et saadant Forslag igjennem, naar jeg har, jeg havde næst sagt, saa almagtige Medlemmer imod mig som den ærede Ordfører, saa tror jeg, det er naturligt, at jeg ikke gjør noget Forsøg i den Retning. Imidlertid kan jeg dog ikke undlade at benytte Leiligheden til at rette en Behreidelse til de Herrer derfor. Naar de bevilge 20 Millioner Kr. til Hærvæsenet og samtidig lade Soldaten nøies med en Lønning af 55 Ore om Dagen, saa siger jeg, at det er i højeste Grad uforsvarligt. Jeg henvender mig særlig til den meget ærede Krigsminister, og hvis han er paa sin Plads til næste Aar, vil jeg meget ønske, at han vil indbringe et Forslag i denne Sal om Forhøielse af Lønningen for de Menige, og jeg kan tilføie for Underbefalingsmændene, navnlig Underkorporalerne. — Dernæst har jeg nogle enkelte personlige Bemærkninger at gjøre overfor den ærede Ordfører, hvis Nærvarelse jeg nu desværre maa savne, men ikke desto mindre skulle mine Bemærkninger fremsættes, fordi de ere af en egen Art. De Herrer ville erindre, at under 2den Behandling, da jeg udtalte mig imod Kanonerne, helligede den ærede Ordfører mig et lille Foredrag, specielt for mig alene, spækket med adskillige Paastande lig den, jeg før har omtalt, om hvad man skal vedkjende, og hvad man ikke skal vedkjende sig. Ligeledes vil det erindres, at der under de Forhandlinger, som bleve førte ved Finantslovens 2den Behand-